

W odwołaniu zarzuca się, że zaskarżone postanowienie narusza prawo, gdyż na jego mocy odrzucono skargę ze względu na brak bezpośredniego interesu wnoszącej odwołanie w stwierdzeniu nieważności wspomnianej decyzji. W przeciwieństwie do tego, co przedstawiono w uzasadnieniu postanowienia, decyzja 2006/613 nakłada jednak sama w sobie obowiązek objęcia przez państwa członkowskie ochroną obszarów zaklasyfikowanych jako TZW, do których należy teren obejmujący obszar o nazwie „Las Cuerdas”, co bezpośrednio wpływa na ograniczenie możliwości korzystania z niego, a także zmniejsza jego rentowność i cenę sprzedaży. Państwa członkowskie dysponują zakresem swobodnego uznania w kwestii ustalania konkretnych środków, ale nie w zakresie decydowania, czy takie środki mają znajdować zastosowanie do danego obszaru. Tak więc fakt dysponowania zakresem swobodnego uznania nie stoi na przeszkodzie stwierdzeniu bezpośredniego wpływu decyzji na interes prawny wnoszącej odwołanie.

(¹) Dz. U. L 259, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2008 r. w sprawie T-403/05 MyTravel Group plc przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 14 listopada 2008 r. przez Królestwo Szwecji

(Sprawa C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: K. Petkovska, A. Falk, and S. Johannesson, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: MyTravel Group plc, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie pkt 2 sentencji wyroku wydanego w dniu 9 września 2008 r. przez Sąd w sprawie T-403/05 (¹),
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 września 2005 r. [D(2005) 8461], zgodnie z żądaniami MyTravel Group plc sformułowanymi w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji, w zakresie w jakim decyzji ta odmawia dostępu do sprawozdania i innych dokumentów roboczych Komisji,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 października 2005 r. [D(2005) 9763] zgodnie z żądaniami MyTravel Group plc sformułowanymi w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji, w zakresie w jakim

decyzji ta odmawia dostępu do innych dokumentów wewnętrznych Komisji,

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zasada przejrzystości i dostępu do dokumentów instytucji ma ogromne znaczenie w odniesieniu do wszystkich dziedzin ich działalności, z zatem również do ich wewnętrznej procedury administracyjnej. Artykuł 2 ust. 3 rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów również stanowi, że rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich dokumentów będących w posiadaniu instytucji, tzn. dokumentów przez nie sporządzonych, uzyskanych i pozostających w ich posiadaniu, dotyczących wszystkich dziedzin aktywności Unii Europejskiej. Natomiast argumentacji Sądu Pierwszej Instancji w odniesieniu do głównego zagadnienia stawia ogólny wymóg poufności w odniesieniu do dokumentów wewnętrznych dotyczący kwestii administracyjnych. Takie stanowisko pozostaje w sprzeczności z zasadą największej możliwej przejrzystości.
2. Zdaniem strony skarżącej argumentacja Sądu Pierwszej Instancji dotycząca pierwszej z decyzji — w przedmiocie sprawozdania i związanych z nim dokumentów, wskazuje, że nie było takiej konieczności by Komisja oceniała zasadność ujawnienia dokumentów na podstawie treści każdego z nich z osobna, aby ocenić w jakim stopniu informacje zawarte w sprawozdaniu i innych dokumentach winny być szczególnie chronione, ale że natomiast przeciwnie odmowa ujawnienia dokumentów była słuszną decyzją, w przeciwnym przypadku bowiem zaważyłoby to na swobodzie wyrażania opinii przez urzędników. Na podstawie ogólnego wniosku Sądu Pierwszej Instancji w zakresie ochrony swobody autora dokumentu w zakresie wyrażania opinii nie sposób określić w jakich warunkach winny być ujawniane dokumenty wewnętrzne.
3. Strona skarżąca twierdzi, że również w odniesieniu do drugiej z decyzji — dotyczącej innych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy — Sąd Pierwszej Instancji nie przestrzegął podstawowego wymogu zbadania dokumentów, aby stwierdzić czy treść każdego z dokumentów wymaga takiej ochrony, że ich ujawnienie spowodowałoby istotne zagrożenie dla procesu decyzyjnego. Wedle ogólnej argumentacji Sądu Pierwszej Instancji ujawnienie informacji, które nie zostały zawarte w ostatecznej decyzji uniemożliwiłoby urzędnikom Komisji swobodną komunikację. Zgodnie z takim rozumowaniem nie jest konieczne żadne badanie, aby ocenić czy treść spornych dokumentów wymaga takiej ochrony, że ich ujawnienie spowodowałoby szkodę w procesie decyzyjnym.
4. Strona skarżąca kwestionuje by sprawozdanie urzędnika dokonującego audytu oraz notatka adresowana przez Dyрекcję Generalną ds. Konkurencji do komitetu opiniodawczego może w rzeczywistości być traktowana jako dokumenty przeznaczone do użytku wewnętrznego, które w związku z tym powinny być utajnione zgodnie z przepisami o ochronie wewnętrznej procedury decyzyjnej.

5. Zdaniem stopy skarżącej argumentacja Sądu Pierwszej Instancji w zakresie opinii służby prawnej jest sprzeczna z wyrokiem Trybunału w sprawie Turco. Nawet jeśli niniejsza sprawa nie dotyczy przepisów prawa, oczywistym jest, że konieczne jest przeprowadzenia badania na tym etapie na podstawie treści opinii. Fakt, iż zgodność z prawem poprzedniej decyzji mogła być zostać zakwestionowana nie stanowi samo w sobie powodu do ujawnienia dokumentu — a wręcz odwrotnie. Brak informacji może sam w sobie powodować wątpliwości co do zgodności z prawem określonej decyzji, jak i zgodności z prawem całego procesu decyzyjnego. Ryzyko pojawienia się wątpliwości mogło również zostać oddalone jeśli tylko Komisja określiłaby jasno w uzasadnieniu, dlaczego wybrała rozwiązanie, które służba prawna odradzała. Twierdzenie, że służba prawna była bardziej powściągliwa i ostrożna jest pozbawione wszelkich podstaw w ten sam sposób jak argumentacja Sądu dotycząca dokumentów. Poza tym strona skarżąca uważa, że argument, iż trudno byłoby służbie prawnej obronić inne stanowisko w sądzie ma zbyt ogólny charakter, aby wykazać, iż ryzyko jest racjonalne i przewidywalne a nie jest czystą hipotezą.
6. Strona skarżąca nie kwestionuje faktu, że znaczna część dokumentacji zawiera materiał, który wymaga takiej ochrony, iż powinien pozostać tajny. Tego rodzaju wnioski musi jednak, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, opierać się na szczegółowym i indywidualnym badaniu by ustalić czy ujawnienie treści dokumentu spowoduje poważne zagrożenie dla chronionego interesu.
7. Co się tyczy służącej urzędnikom swobody wyrażania opinii, skarżąca pragnie zwrócić uwagę na fakt, iż na urzędnikach spoczywa obowiązek wykonywania swych obowiązków w ramach służby i stosownie do postanowień regulaminu pracowniczego obowiązującego w instytucjach Wspólnoty. Fakt, że opinia publiczna ma prawo przygląda się ich działaniom nie stanowi akceptowalnego powodu by zaniechać prawidłowe wykonywanie ich obowiązków.
8. Przedsiębiorstwo, będące częścią koncentracji przedsiębiorstw, jak każdy obywatel Unii i każde przedsiębiorstwo z siedzibą w Unii Europejskiej, ma prawo uzyskać informacje o dokumencie nawet jeśli dokument ten jest poufny ze względu na ochronę wewnętrznej procedury decyzyjnej jeżeli zachodzi okoliczność nadrzędnego interesu społecznego w ujawnieniu tego dokumentu. Uwagi jakie przedstawiła MyTravel mogły w opinii stopy skarżącej jak najbardziej stanowić taki interes i nie mogą być oddalone bez dalszego badania — jak uczynił Sąd Pierwszej Instancji — wyłącznie ze względu na prywatny interes strony skarżącej. Strona skarżąca nie ma żadnego obowiązku przedstawiać w tym zakresie twierdzenia i dowody. Do instytucji wspólnotowych należy raczej stwierdzenie czy zachodzi okoliczność nadrzędnego interesu prawnego.
9. Strona skarżąca twierdzi, że w swym wyroku Sądu Pierwszej Instancji naruszył prawo wspólnotowe i nie zastosowała prawidłowo art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów.

10. W każdym razie prawdopodobnie istnieją części dokumentów, które mogły zostać ujawnione stosownie do przepisów o częściowym ujawnieniu z art. 4 ust. 6 rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów.

(¹) Dz.U. Dz 272, s. 18.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 24 września 2008 r. w sprawie T-248/05 HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalsgesellschaft mbH) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Manpower, Inc., wniesione w dniu 27 listopada 2008 r. przez HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalsgesellschaft mbH)

(Sprawa C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalsgesellschaft mbH) (przedstawiciel: M. Ciresa, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Manpower, Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że wyrok Sądu narusza art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 lit. d) i art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.